

PRENUMERATA.

Bezpłatnie 20 Mk., Kr. 60,
półrocznie 18 Mk., Kr. 55,
kwartalnie 9 Mk., Kr.
35.0.

ZA GRANICĄ:

Bezpłatnie 48 mk., półrocz-
nie 24 mk., kwartalnie
12 mk.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA.

Costa za wiersz drobno-
go pisma (petit) po tek-
ście 1 mk.

Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja Miodowa Nr. 20.

Redakcja otwarta od 9 — 3 p. p.

Redaktor przyjmuje od 1 — 2 p. p.

Telef. red. 44-05. Telef. admin. 44-50.

DZIAŁ URZĘDOWY.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu, w przedmiocie zmiany artykułu 7-go rozporządzenia Ministra Skarbu z d. 23 lutego 1919 r. w sprawie otwierania i utrzymywania kantorów wymiany („Monitor Polski“ № 46 z d. 26 lutego 1919 r.).

Ustalony w art. 7 rozporządzenia mojego z dnia 23 lutego 1919 r. w sprawie otwierania i utrzymywania kantorów wymiany termin prekluzyjny dla prowadzenia kantorów wymiany na zasadzie pozwoleń dawniejszych przedłuża się do dn. 1 lipca 1919 r.

Nie dotyczy to tych kantorów wymiany, co do których już zapadła decyzja Ministerstwa Skarbu o niewydaniu im pozwolenia na prowadzenie operacji po 1 maja 1919 r., zgodnie z pierwotnym tekstem wyżej powołanego rozporządzenia.

Minister Skarbu:

(—) Karpinski.

Warszawa, dnia 28 kwietnia 1919 r.

TYMCZASOWA INSTRUKCJA OGÓLNA DLA URZĘDÓW ZIEMSKICH, DZIAŁAJĄCYCH NA OBSZARACH B. ZABORU ROSYJSKIEGO.

(Ciąg dalszy. Patrz Nr. Nr. 97 i 98).

Rewident pomiarów.

Art. 35. Rewident pomiarów kieruje pracami biura mierniczego Komisji, ma nadzór fachowy nad działalnością geometrów i odpowiada za całokształt prac pomiarowych w okręgu.

W szczególności przeprowadza rewizję kameralną planów i rejestrów pomiarowych oraz w porozumieniu z Inspektorem na mocy delegacji Prezesa Komisji dokonuje osobiście lub za pośrednictwem dodanych mu do pomocy starszych geometrów rewizji i kontroli pomiarów w polu; kieruje działalnością poszczególnych geometrów i ma nad nią nadzór techniczny; opracowuje łącznie z Inspektorem Ziemi projekty rozkładu robót i rozmieszczenia sił technicznych, ma w swej pieczy pod swoją odpowiedzialnością całość narzędzi mierniczych i przyrządów rysunkowych i kreślarskich; składa Prezesowi wspólnie z Inspektorem Ziemi opracowane wnioski o mianowaniu i awansowaniu geometrów oraz miesięczne i roczne sprawozdania z działalności Biura mierniczego i każdej dokonanej rewizji pomiarów i planów.

Starsi geometry.

Art. 36. Starsi geometry wykonują powierzone im przez rewidenta pomiarów poszczególne czynności w zakresie kierowania pomiarami, dokonywania rewizji i sprawdzania robót, organizowania i wykonywania trudniejszych robót pomiarowych na większych obszarach.

Biuro miernicze.

Art. 37. Geometry, ich pomocnicy i rysownicy stanowią biuro miernicze, które pod bezpośrednim kierownictwem rewidenta pomiarów wykonują wszelkie roboty pomiarowe, związane z pracami ziemskimi.

Art. 38. W szczególności do zakresu działania biura mierniczego należy:

- wykonywanie i rewizja wszelkich pomiarów na gruncie;
- sporządzanie, sprawdzanie i przechowywanie dokumentów pomiarowych;
- kontrola instrumentów mierniczych oraz przyrządów i materiałów rysunkowych;
- sprawdzanie kontroli czynności i rachunków podróży geometrów.

Geometry i pomocnicy geometrów.

Art. 39. Geometry są urzędnikami Komisji Ziemskiej Okręgowej i wykonywują samodzielnie roboty miernicze na, mniejszych i średnich obszarach lub pracują pod kierownictwem starszych geometrów przy pomiarach obszarów większych.

Starsi pomocnicy geometrów — zależnie od posiadanej praktyki — pełnią funkcje geometrów samodzielnych lub też dodawani są geometrom do pomocy.

Pomocnicy geometrów robót samodzielnych wykonywać nie mogą.

Art. 40. W okresie zimowym geometry pracują w biurze Komisji Ziemskiej pod bezpośrednim kierownictwem Rewidenta pomiarów, o ile Komisja nie zezwoli na pracę poza biurem.

W okresie robót polowych Prezes Komisji Ziemskiej Okręgowej deleguje geometrów do wykonywania robót na obszarze działalności poszczególnych Komisarzy Ziemi, zgodnie z zatwierdzonym przez Komisję planem, lub poza planem na wniosek interesowanego Komisarza Ziemskiego.

Art. 41. Podczas trwania robót polowych geometry, pozostając pod fachowym i technicznym kierownictwem Rewidenta pomiarów, winni się stosować do zgodnych z prawem i instrukcją niniejszą zarządzeń właściwego Komisarza Ziemskiego, zawieszając na jego żądanie roboty, stosować się do jego wskazówek w postępowaniu regulacyjnym i t. d.

Art. 42. Przy wykonywaniu robót mierniczych geometry obowiązani są stosować się ściśle do przepisów instrukcji technicznej dla geometrów.

Jako urzędnicy państwowi nie mają geometry prawa przyjmować robót prywatnych.

Konferencje Okręgowe Komisarzy Ziemi.

Art. 43. W terminach ustalonych przez Prezesa Komisji Ziemskiej Okręgowej w porozumieniu z Vice-Prezesem Główną Komisji Ziemskiej odbywać się będą pod przewodnictwem Prezesa Komisji Ziemskiej Okręgowej konferencje Komisarzy i podkomisarzy ziemskich.

W konferencjach tych biorą również udział: Inspektor Ziemi, członkowie stałi, Rewident pomiarów oraz inni urzędnicy zaproszeni przez Prezesa Komisji.

Celem konferencji będzie ustalanie jednolitych metod postępowania, wyjaśnianie powstających w praktyce wątpliwości natury technicznej i prawnej, omawianie planu robót na okres najbliższy oraz potrzeb organizacyjnych Urzędów Ziemi.

Art. 44. Protokół konferencji redaguje sekretarz Komisji Ziemskiej Okręgowej i podpisuje Prezes Komisji, Inspektor Ziemi i redaktor protokołu.

Wierzytelny odpis protokołu Prezes Komisji przedstawia niezwłocznie wraz ze swymi wyjaśnieniami Główną Komisji Ziemskiej.

Odpisy protokołu winny być również rozesłane wszystkim Komisjom Ziemi Okręgowym.

Kancelaria.

Art. 45. Każda Komisja Ziemska Okręgowa oraz każdy Komisarz Ziemi ma swoją kancelarię, którą zarządza sekretarz (art. 5 i 18 P. T.).

Jeżeli w kancelarii jest stale zatrudnionych kilku urzędników, to podział zajęć pomiędzy nimi zarządza sekretarz Komisji względnie Komisarz Ziemi.

Sekretarz Komisji.

Art. 46. Sekretarz jest odpowiedzialny za należyte prowadzenie biurowości, za ściśle i szybkie wykonanie rozporządzeń Komisji, Prezesa Komisji względnie Komisarza Ziemskiego, oraz za całość oddanych mu akt, ksiąg i pism.

Sekretarz ma dodanych sobie w razie potrzeby kancelistów.

Wszyscy urzędnicy kancelarii obowiązani są stosować się do zarządzeń sekretarza aż do ich odwołania przez Prezesa Komisji, względnie Komisarza Ziemskiego.

Urzędnicy kancelarii obowiązani są w razach koniecznych wzajemnie się zastępować, a w razie wielkiego napływu spraw wzajemnie pomoc sobie świadczyć.

W szczególności sekretarz obowiązany jest:

- prowadzić względnie przestrzegać należytego prowadzenia ksiąg biurowych, wskazanych w niniejszej instrukcji;
- odbierać wszystkie nadchodzące pisma, przedstawiać je Prezesowi Komisji względnie Komisarzowi Ziemi i dawać im bieg dalszy;
- redagować i stwierdzać swoim podpisem wszystkie pisma wysyłane;
- prowadzić protokoły posiedzeń Komisji Ziemskiej;
- sporządzać wskazane przez ustawy rozporządzenia i instrukcje porządkowe sprawozdania;
- przechowywać pieczęć urzędu, ksiązkę i inne dawnoświadczenia oraz przybory biurowe;
- prowadzić rachunkowość stosownie do przepisów niniejszej instrukcji;
- zarządzać archiwum Komisji Ziemskiej.

Art. 47. Akta mogą być wydawane z kancelarii jedynie Prezesowi, członkom stałym Komisji, Inspektorowi Ziemi, Rewidentowi pomiarów, właściwemu Komisarzowi Ziemi i Sekretarzowi.

Kancelarię prowadzić będzie kontrolę akt, wydawanych upoważnionym do tego osobom.

Przeglądanie ksiąg i akt przez strony odbywać się winno w obecności sekretarza.

Art. 48. Sekretarz i inni urzędnicy kancelaryjni załatwiają interesować tylko w lokalu urzędowym.

Art. 49. Z wyjątkiem wypadków przez ustawy przewidzianych niewolno urzędnikom ziemskim przyjmować żadnych sum pieniężnych od interesantów.

Czas urzędowania.

Art. 50. W dniu powszednie czas urzędowania wynosi 7 godzin. — Prezes Komisji oznacza godziny urzędowe i ich podział; wszelkie jednak czynności urzędowe winny się rozpoczynać najpóźniej o 9-jej rano.

Godziny urzędowe, ich podział i dzień, od którego zmiana nastąpiła, należy podać do powszechnej wiadomości przez przybicie na tablicy ogłoszeń urzędowych, a w razie potrzeby przez zawiadomienie w gazetach.

Art. 51. Kancelarie Urzędów Ziemi winny być otwarte dla publiczności co najmniej dwie godziny dziennie. — Godziny te wyznacza Prezes Komisji względnie Komisarz Ziemi i podaje je do wiadomości publicznej.

Przepis powyższy nie dotyczy urzędników państwowych, notariuszy i adwokatów.

Art. 52. W wypadkach pilnych i przy szczególnym nagromadzeniu spraw czas urzędowania nie jest ograniczony żadnymi godzinami.

Jeżeli posiedzenie Komisji przeciąga się poza zwykłe godziny urzędowe, winien pozostać w kancelarii aż do końca posiedzenia jeden z urzędników kancelaryjnych, wyznaczony przez sekretarza.

(Dalszy ciąg nastąpi).

NOMINACJE.

Naczelnik Państwa postanowieniem z dn. 30-go kwietnia r. b. zamianował p. dra Jana Waygarta wiceprezesa Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej;

— p. Antoniego Medarda Doermana szefem sekcji w Ministerstwie Przemysłu i Handlu;

— p. Kazimierza Bzowskiego sędzią Sądu Okręgowego;

— dra Leona Mendelsburga sędzią Sądu Najwyższego;

— p. Juliana Władysława Siennickiego podprokuratorem przy Sądzie Najwyższym.

— pp.: Franciszka Niewiadomskiego, Kazimierza Koniuszewskiego, Mieczysława Kotlubaja i Tadeusza Niemojewskiego — radcami Najwyższej Izby Kontroli Państwa;

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Rady Ministrów.

We czwartek, dnia 1 maja b. r., Rada Ministrów odbyła nadzwyczajne posiedzenie, przy współudziale pp.: pulk. Bailey, szefa misji amer. Czerwonego Krzyża, jego zastępcy, majora Taylora, pulk. Grove, szefa misji amerykańskiego wydziału ratunkowego, i przedstawiciela generalnego Komisarza Ziemi Wschodnich. Na posiedzeniu tem major Taylor przedstawił szczegółowo swe spostrzeżenia, jakie — objeżdżając ziemie wschodnie — poczynił co do położenia tamtejszej ludności, zwłaszcza na polu aprowizacyjnym, sanitarnym i gospodarczym, poczem rozwinęła się dyskusja nad zadaniami i sposobami przyjęcia ludności z pomocą i uruchomienia warsztatów pracy, zwłaszcza rolnej. Celem utrzymania stałego kontaktu z misją, uchwalono delegować do niej przedstawicieli zainteresowanych w tej sprawie Ministerstw.

Na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 3 maja został zatwierdzony projekt Deklaracji Konstytucyjnej, który zgłoszony będzie w imieniu Rządu do łaski Marszałkowskiej na najbliższym posiedzeniu Sejmu.

Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

W Londynie powstaje Towarzystwo dla Handlu z Polską, Estonją, prowincjami Bałtyckimi i Finlandją via Skandynawia. Towarzystwo nosić będzie nazwę „United Baltic Corporation Limited“. Pierwsiymi dyrektorami będą Sir Eric Hambro, Mr. Axel de Bildt, Mr. Harcourt Rose, były radca handlowy poselstwa brytyjskiego w Sztokholmie. Towarzystwo posiada pełne poparcie Foreign Office'u i Departamentu Handlu Zamorskiego.

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wydział Prasowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych komunikuje, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zatwierdziło następujące pożyczki na roboty publiczne:

Dla pow. Kozienickiego mk. 150.000, dla powiatu Włocławskiego mk. 750.000, dla m. Ozorkowa mk. 320.000, dla pow. Będzińskiego mk. 750.000, dla m. Czystochowy mk. 200.000, dla m. Łodzi mk. 800.000, dla m. Tomaszowa Mazowieckiego mk. 1.500.000, dla pow. Mińsko-Mazowieckiego mk. 1.400.000, dla m. Skierniewic mk. 100.000, dla m. Żyrardowa mk. 150.000, dla pow. Przasnyskiego mk. 800.000, dla pow. Włocławsko-Nieszawskiego mk. 150.000, dla pow. Ostrowskiego mk. 60.000, dla pow. Olskiego mk. 100.000 i kor. 2 miliony.

Wydział Prasowy M. S. W. komunikuje, że delegacja międzyministerjalna, złożona z przedstawiciela Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, p. K. Sienkiewicza, przedstawiciela Min. Skarbu, p. Gregera, i przedstawiciela Minist. Robót Publicznych p. Lisieckiego, odbyła we Lwowie naradę w sprawie doraźnej pomocy rządowej dla ludności m. Lwowa i przedmieść, poszkodowanej w obecnej wojnie z Ukraincami.

W naradzie tej oprócz delegacji międzyministerjalnej brali udział: Generalny Delegat Rządu na Galicję dr. K. Galecki, przedstawiciele Namiestnictwa Prezydium Rady Mińskiej m. Lwowa i obecni we Lwowie posłowie. Na naradzie opracowano regulamin wydawania zapomóg, którego jednorazowa zapomoga dla głowy gospodarstwa domowego zasadniczo nie może przekraczać 1000 koron, w wyjątkowych wypadkach może być podwyższona, jednakże w żadnym wypadku ponad 2500 koron. Do przyznawania zapomóg powołano Komitet, w którego skład wchodzi Delegat Rządu, Delegat Prezydium m. Lwowa, oraz 13-tu członków ze sfer urzędniczych, namiestniczych, robotniczych, wolnych zawodów i właścicieli nieruchomości.

Wydział Prasowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych komunikuje, że przebieg manifestacji i zgromadzeń urządzonych w dn. 1 maja we wszystkich większych miastach i osadach fabrycznych był poważny i spokojny. Nigdzie nie doszło do eskcesów i konfliktów, natomiast w wielu wypadkach demonstrujące tłumy wznosiły okrzyki na cześć Naczelnika Państwa i Wojska.

Wydział Prasowy Min. Spr. Wewnętrznych komunikuje, że do wszystkich powiatowych Komisarzy Rządowych został rozesłany okólnik treści następującej: „Zaprzestanie rejestracji straż wójennych przez instytucje społeczne zaniepokoiło w wysokim stopniu liczną masę poszkodowanej ludności.

Poleca się więc Panu podać niezwłocznie do publicznej wiadomości, że do Sejmu Ustawodawczego wniesiony został projekt ustawy o ustaleniu i szacowaniu strat wojennych przez Państwo, w myśl którego powstać mają w całym kraju (w miastach powiatowych) urzędowe Komisje Szacunkowe Miejscowe, zadaniem których będzie stwierdzenie wysokości strat wojennych, poniesionych przez ludność i przejęcie materiału, dotąd zebranego.

Przyopuszczać należy, że ustawa w niedalekiej przyszłości zostanie uchwalona, poczem niezwłocznie zorganizowane będą wzmiankowane wyżej Komisje.

O dniu rozpoczęcia funkcjonowania tych Komisji nastąpi urzędowe obwieszczenie“.

Z Ministerstwa Apropowizacji.

Urząd Walki z Lichwą i Spekulacją przypomina właścicielom hotelów, pensjonatów, pokojów umeblowanych, gospód i zajazdów obowiązek złożenia w Urzędzie, Przeskok 2 — 1 piętro, Wydział mieszkaniowy, spisu odnajmowanych pokojów z wyszczególnieniem ceny najmu, opłaty za światło, opal, ewentualnie inne opłaty i warunki najmu.

Winni niezastoscowania się do rzeczonoego rozporządzenia w przeciągu trzech dni od daty niniejszej będą pociągnięci do odpowiedzialności stosownie do rozporządzenia z dnia 15 marca 1919 roku.

Urząd Walki z lichwą i spekulacją podaje niniejszem do ogólnej wiadomości, że niżej wymienieni właściciele sklepów za niezastoscowanie się do rozporządzeń Urzędu o sporządzaniu wykazów artykułów pierwszej potrzeby i pobieranie wygórowanych cen za cytryny i porażnice zostali skazani na następujące grzywny:

Marek Zarycki, Mariensztadt 13, 50 mk. grzywny;
Antonina Hoffman, Puławska 1, 100 mk. grzywny;
Natalja Koldasińska, Senatorska 2, 300 mk. grzywny;

Piotr Szymańczyk, Zgoda 3, 300 mk. grzywny;
Wacława Borkowska, Nowogrodzka 4, 25 mk. grzywny;

Mina Ansel, N. Świat 21, 300 mk. grzywny;
Moszek Kaufman, Puławska 23, 100 mk. grzywny;
August Bajer, Sowi 3, 100 mk. grzywny;
Helena Jaskiewicz, Wierzbowa 7, 200 mk. grzywny;

Edward Majewski, Kredytowa 5, 300 mk. grzywny;
Cecylja Powsińska, Puławska 11, 50 mk. grzywny;
Fryderyk Eberlein, Kr. Przedm. 4, 3,000 mk. grzywny;

Czesław Fernik, Krucza 24, 100 mk. grzywny;
Karol Ruszkowski, Sienna 6, 100 mk. grzywny;
Jan Drzewicki, Hoża 42, 50 mk. grzywny;
Franciszek Piątkowski, Bednarska 23, 1,000 mk. grzywny;

Bronisława Gumowska, Nowogrodzka 8, 25 mk. grzywny;
Aleksandra Kowalska, N. Świat 28, 100 mk. grzywny;

Józef Gozdalik, Wspólna 63, 1,000 mk. grzywny;
Józef Beczkiewicz, Mariensztadt 9, 50 mk. grzywny;

Wiktorja Kuchowska, Koszykowa 71, 100 mk. grzywny;

Włodzimierz Janczewski i Józefa Wiśniewska, S-to Krzycka 2, 300 mk. grzywny;

Romuald Libson, Kr. Przedm. 9, 300 mk. grzywny;
Firma „Wanda“, właśc. Hugo Motys, Marszałkowska 69, 200 mk. grzywny;

Owocarnia „Kazimierówka“, wł. Bol. Kazimierski, Miodowa 10, 200 mk. grzywny;

Firma „dawniej Stojewska Natalja“, wł. Libson Rom. Kr. Przedm. 9, 300 mk. grzywny;

Julja Korańska, Czackiego 2, 100 mk. grzywny;
Marja Suchańska, Niecała 8, 100 mk. grzywny;
Stanisława Artinek, Hoża 23, 50 mk. grzywny;

Skład win i owoców „pod Bachusem“, wł. Paweł Zajdel, Marszałkowska 102, 500 mk. grzywny;
Herman Hirszteld, Marszałkowska 141, 250 mk. grzywny;

Herman Lewicki, Marszałkowska 148, 200 mk. grzywny;
Jan Turski, Puławska 19, 25 mk. grzywny;
Stefanija Putowska, Mokotowska 45, 100 mk. grzywny;

Zofja Kwiatkowska, Wierzbowa 1, 200 mk. grzywny;
Bronisława Chłodzińska, Hoża 19, 200 mk. grzywny;

Szyja Judaszko, Tamka 45a, 50 mk. grzywny;
Dawid Berchagier, Hala Żelazn. Bramy 235, 25 mk. grzywny;

Gidalja Fidler, Nowolipki 53, 50 mk. grzywny;
Fiszsohn Wolf, Hal. Mirowska 212, 100 mk. grzywny;

Hersz Młynek, Hal. Mirowskie 100, 75 mk. grzywny;
Icek Kaszuj, Hal. Mirowskie 182, 100 mk. grzywny;

Aron Haberman, Hal. Mirowskie 175, 100 mk. grzywny;

Blima Rojza, Hal. Mirowskie 305, 100 mk. grzywny;

S. M. Czerniowski, Ordynacka 10, 300 mk. grzywny;

Moszek Rotberg, Ogrodowa 27, 100 mk. grzywny;

Wojciech Łuczynski, Puławska 10, 500 mk. grzywny;

Lejbuś Holcketer, Puławska 36/38, 1,000 mk. grzywny;

Moszek Wagemstein, Pl. Grzybowski 7, 500 mk. grzywny;

Abram Gliksberg, Rynkowa 11, 500 mk. grzywny;

Szum Eiroim Gutkind, Hala Żelazn. Bramy, 50 mk. grzywny;

Ignacy Struś, Wspólna 15, 25 mk. grzywny;

Szaja Żarnowska, Leszno 113, 100 mk. grzywny;

Hersz Młynek, Hale Mirowskie, str. Nr. 100, 75 mk. grzywny;

Szlena Czamarka, Elektoralna 41, 100 mk. grzywny;

Ryfka Rejfiusz, Hale Mirowskie, str. Nr. 242, 100 mk. grzywny;

Zandsznajder Moszek, Leszno 110, 500 mk. grzywny;

Ewa Wajs, Przejazd 1, 25 mk. grzywny;

Zandsznajder Moszek, Leszno 110, 500 mk. grzywny;

„Pod Satyrem“, wł. T. Gutkowski, Marszałkowska 81, 100 mk. grzywny;

Adolf Koraff, Karmelicka 1, 25 mk. grzywny;

Rotman Michel, Karmelicka 9, 25 mk. grzywny;

Ruslender Nachman, Elektoralna 11, 100 mk. grzywny;

Zajdel Majer „Karmelicka 5, 50 mk. grzywny;

Karp Icek, Karmelicka 5, 50 mk. grzywny.

Na mocy dekretu * * * o stanie wyjątkowym z d. 2 stycznia r. b. i w myśl rozporządzenia obowiązującego z d. 3 lutego r. b., dotyczącego zakazu handlu kartami żywnościowymi, zostały nałożone następujące kary:

a) Za nieprawne korzystanie z kart żywnościowych:

1) na Dąbrowskiego Franciszka, rządzącego domu przy ul. Wspólnej Nr. 12, zamieszkałego tamże, — Mk. 200.— (dwieście marek), z zamianą w razie niezapłacenia na 7 dni aresztu, oraz pozbawienie prawa rządcostwa;

2) na Frydman Helenę, rządzącą domu przy ul. Okopowej Nr. 44, zamieszkałą przy ul. Niskiej Nr. 59, — Mk. 200.— (dwieście marek) grzywny, z zamianą w razie niezapłacenia na 7 dni aresztu;

b) za nieprawne pobieranie kart żywnościowych:

3) na Hajmana Józefa, rządzącego domu przy ul. Próznej Nr. 17, zamieszkałego przy ul. Twardej Nr. 21, — Mk. 200.— (dwieście marek), z zamianą w razie niezapłacenia na 1 tydzień aresztu;

4) na Romana Mendelsburga, rządzącego domu przy ul. Wspólnej Nr. 9, zamieszkałego tamże, — Mk. 100.— (sto marek), z zamianą w razie niezapłacenia na 3 dni aresztu;

5) na Cytrona Szymona, rządzącego domu przy ul. Smoczej Nr. 41, zamieszkałego tamże, — Mk. 75.— (siedemdziesiąt pięć), z zamianą w razie niezapłacenia na 3 dni aresztu;

6) na Marję Dąbrowską, rządzącą domu przy ul. Wspólnej Nr. 8, zamieszkałą tamże, — Mk. 100.— (sto marek), z zamianą w razie niezapłacenia na 3 dni aresztu;

7) na Szpilmana Michała, rządzącego domu przy ul. Milej Nr. 35, zamieszkałego tamże, — Mk. 200.— (dwieście marek), z zamianą w razie niezapłacenia na 7 dni aresztu;

8) na Jana Pępkowskiego, rządzącego domu przy ul. Nowy Świat 5, zamieszkałego przy ul. Zórawiej 10, — Mk. 200.— (dwieście marek), z zamianą w razie niezapłacenia na 7 dni aresztu;

9) na Błotowską Janinę, rządzącą domu przy ul. Wspólnej Nr. 11, — Mk. 200.— (dwieście marek), z zamianą w razie niezapłacenia na 7 dni aresztu;

10) na Jana Papalskiego, rządzącego domu przy ul. Wspólnej Nr. 2, zamieszkałego tamże, — Mk. 100.— (sto marek), z zamianą w razie niezapłacenia na 3 dni aresztu;

11) na Singera Falka, rządzącego domu przy ul. Wołyńskiej Nr. 17, 27, zamieszkałego przy ul. Nowej Karmelickiej Nr. 11, — areszt w przeciągu trzech miesięcy, z zaliczeniem aresztu prewencyjnego, oraz pozbawienia prawa rządcostwa;

12) na Rotlewi Bencjana, rządzącego domu przy ul. Radzymskiej Nr. 2, Żąbkowskiej Nr. 6, zamieszkałego przy ul. Żąbkowskiej Nr. 6, — areszt w przeciągu trzech miesięcy oraz pozbawienie prawa rządcostwa;

13) na Kotłewi Chaima, rządzącego domu przy ul. Grzeskiej Nr. 18, — areszt w przeciągu trzech miesięcy, oraz pozbawienie prawa prowadzenia meldunków;

14) na Irlicha Mojżesza, rządzącego domu przy ul. Wilej Nr. 49, zam. przy ul. Dzikiej Nr. 17, — areszt w przeciągu trzech miesięcy, oraz pozbawienie prawa rządcostwa.

15) na Ejnertung Chanę, rządzącą domu przy ul. Dzikiej Nr. 73, zam. przy ul. Milej Nr. 44, — areszt w przeciągu trzech miesięcy, oraz pozbawienie prawa rządcostwa;

16) na Grünberga Mojżesza, rządzącego domu przy ul. Dzikiej 73, zam. tamże, — areszt na przeciąg trzech miesięcy;

c) za nieusunięcie artykułów spożywczych z wytwaw:

17) na Gólałską Bronisławę, właśc. skl. spoż. przy ul. Szpitalnej 2, zam. przy ul. Szpitalnej 10, — Mk. 25.— (dwadzieścia pięć marek), z zamianą w razie niezaplacenia na 3 dni aresztu;

18) na Pakulskiego Adama, właśc. sklepu kolonj. przy ul. Marszałkowskiej Nr. 110, zam. przy ul. Marszałkowskiej 110, — Mk. 500.— (pięćset marek), z zamianą w razie niezaplacenia na 25 dni aresztu.

19) na Łapina Wasila, właśc. skl. spoż. przy ul. Chmielnej 15, zam. przy ul. Chmielnej 14, — Mk. 5.— (dwadzieścia pięć marek), z zamianą w razie niezaplacenia na 3 dni aresztu;

20) na Franckę Zygmunta, właśc. sklepu spoż. przy ul. Sienkiewicza 4, zam. tamże, Mk. 25.— (dwadzieścia pięć marek), z zamianą w razie niezaplacenia na 3 dni aresztu.

21) na Karwata Adama, właśc. skl. spoż. przy ul. Chmielnej 2, zam. przy ul. Elekoralnej 1, — Mk. 25.— (dwadzieścia pięć marek), z zamianą w razie niezaplacenia na 3 dni aresztu;

22) na Dolińskiego Piotra, właśc. wędliniarni, przy ul. Żąbkowskiej Nr. 2, zamiesz. tamże, — Mk. 100.— (sto marek), z zamianą w razie niezaplacenia na 10 dni aresztu;

23) na Kaweckiego Stanisława, właśc. jatki mięsnej przy ul. Marszałkowskiej 48, zamiesz. tamże, — Mk. 300.— (trzysta marek), z zamianą w razie niezaplacenia na 20 dni aresztu.

Z Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy w Warszawie w okresie czasu od dnia 14 do 19 kwietnia r. b. otrzymał zgłoszeń wolnych posad 1096, co łącznie z poprzednimi niezalutwowionemi stanowiło 1931 zgłoszeń wolnych posad. W tym samym okresie czasu Urząd otrzymał 1189 zgłoszeń ze strony poszukujących pracy, co razem z poprzednimi niezalutwowionemi wyniosło ogółem 8951 zgłoszeń o pracę. Urząd od 14 do 19 kwietnia zapośredniczył ogółem 1164 osobom.

Wszystkie państwowe Urzędy pośrednictwa pracy łącznie z Warszawą od dnia 14 do 19 kwietnia otrzymały 3420 zgłoszeń wolnych posad, zaś 5647 zgłoszeń o pracę. Zapośredniczyły 3137 osobom. W zakresie porady zawodowej dla młodocianych Urzędy Pośrednictwa Pracy w tym samym okresie czasu otrzymały nowych 18 zgłoszeń o pracę. Umieściły 24 osoby. Pozostaje jeszcze do umieszczenia 3871 młodocianych pracowników poszukujących pracy.

WRĘCZENIE LISTÓW UWIERZYTELNIACYCH

przez posła nadzwyczajnego i ministra upelnomocnionego Stanów Zjednoczonych Ameryki.

W dniu 2 maja 1919 r. odbył się w Belwederze akt wręczenia listów uwierzytelniających przez pierwszego posła Stanów Zjednoczonych Ameryki, p. Hugh Gibson'a, na uroczystej audjencji.

O godzinie 3 i pół po poł. udał się gen. Jacyna i ppor. Olszawski, adiutant Naczelnika Państwa, do hotelu Bristol, chwilowej rezydencji posła. O godz. 3 m. 45 posel w towarzystwie gen. Jacyna i pierwszego sekretarza poselstwa, Artura B. Lane, wyjechał powozem Naczelnika Państwa, eskortowanym przez pluton I pułku szwoleżerów. W drugim i trzecim powozie zajęli miejsca członkowie poselstwa, pp.: Frederick R. Dolbeare, drugi sekretarz, kapitan Hanrahan, attaché marynarki, i por. R. C. Foster, attaché wojskowy, w towarzystwie ppor. Olszawskiego.

O godz. 4-ej przy dźwiękach hymnu amerykańskiego zajeżdżały powozy na dziedziniec Belwederu, na którym ustawiona była kompanja honorowa szkoly podchorążych ze sztandarem, oddając honory wojskowe.

W głównem wejściu do pałacu przyjęli posła dwaj adjutanci Naczelnika Państwa. Do sali audjencyjnej wprowadzili posła i jego swięte szef Kancelarji Cywilnej, p. Stanisław Car, i delegat Ministerstwa Spraw Zagranicznych, p. Stefan Przędziński.

Naczelnik Państwa oczekiwał posła w otoczeniu pp.: Wojciechowskiego, Ministra Spraw Wewnętrznych, zastępcy Prezydenta Ministrów, generała Leśniewskiego, Ministra Spraw Wojskowych, Łukasiewicza, Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Iwanowskiego, Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Minkiewicza, Ministra Apropowicji, Eberhardta, Kierownika Ministerstwa Kolei Żelaznych, Wróblewskiego, Wice-Ministra Spraw Zagranicznych, Okęckiego, Szefa Sekcji teozof Ministerstwa, majora Kasprzyckiego, adjutanta generalnego i adjutanta przybocznych, kap. Durskiego, rotm. Kniaziołuckiego i por. Kobylańskiego.

W nieobecności Ministra Spraw Zagranicznych, p. Paderewskiego, Wiceminister, p. Wróblewski, przedstawił posła Naczelnikowi Państwa.

Posel Hugh Gibson wręczył Naczelnikowi Państwa list uwierzytelniający p. Woodrow Wilsona, Prezydenta Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Wręczając list powyższy, wygłosił p. Hugh Gibson następującą mowę audjencyjną po angielsku:

Mowa audjencyjalna Posła Stanów Zjednoczonych Ameryki.

I esteem it a high honour to have been chosen by the President of the United States as the first American Minister to Poland. My satisfaction will be complete if I can contribute in some measure to the welfare of the Polish Nation and can faithfully interpret the friendship of the American people. This friendship deeply rooted and sincere, dates from the time of Kościuszko and Pulaski whom we claim a right to share with you as national heroes. Devotion to the Polish cause could not but be strong in a country where today four million Poles rejoice that the mother land has been restored through the force of her constancy and courage.

Even before America assumed the responsibility of participation in the world war, our President voiced the views of the whole American people in stating that no peace could last or ought to last which did not provide for a united, independent Poland. The reconstitution of your country therefore represents to the people of the United States a logical expression of the idea on which their own national life is founded. It represents a break with the past and the entrance into a new and we hope a more stable world order. There is no lover of freedom, no man of vision who is not filled with content at this great triumph of national faith and of justice as between peoples. It gives us all fresh courage for the trials of the future.

For only a misguided patriot and a poor friend could fail to see the problems still to be met and the obstacles still to be overcome first and foremost, the task of consolidating the Polish State through the unselfish assistance of the whole population, without regard to former political or social differences, then, there is the work of repairing the ravages of war restoring normal life so that all may enjoy their share of material happiness. In these things my countrymen hope that they may be privileged to help. Whatever they can do will be done gladly as a humble tribute to a people which has suffered gloriously and has its place secure in our affections.

The future we can face with confidence. For Poland's present problems are but temporary and Poland's friends have faith that a people which has been so tenacious in their struggle for freedom will be equal to the trials and ordeals of the new order where Poland shall take her place as a great, peace-loving and happy nation.

Za wysoki zaszczyt poczytuję sobie, że Prezydent Stanów Zjednoczonych wybrał mnie na pierwszego amerykańskiego posła do Polski. Zadowolenie moje będzie zupełne, jeżeli w pewnej mierze będę mógł przyczynić się do pomyślności polskiego narodu i być wiernym wyrazicielem przyjaźni, narodu amerykańskiego. Ta przyjaźń szczerą i głęboką datuje się od czasów Kościuszki i Pułaskiego, do których czi, jako bohaterów narodowych, razem z wasmi rościjmy sobie prawo. Szczerzy zapal dla sprawy polskiej musi być silnym w kraju, gdzie cztery mi-

liony Polaków przejętych jest dzisiaj radością, że ich ojczyzna odradza się dzięki swej wytrwałości i dzielności.

Jeszcze zanim Ameryka wzięła na siebie odpowiedzialność za uczestnictwo w wojnie światowej, nasz Prezydent dał wyraz przekonaniu całego narodu amerykańskiego, że żaden pokój, w którego wyniku nie powstanie Polska zjednoczona i niepodległa, nie może i nie powinien być trwałym. Odbudowanie Polski jest więc dla narodu Stanów Zjednoczonych logicznym wyrazem tych zasad, na których jego własne narodowe życie się opiera. Jest ono zerwaniem z przeszłością i wstępem do nowego i, miejmy nadzieję, trwalszego porządku świata. Niema miłośnika wolności, niema człowieka patrzącego w przyszłość, któryby nie był przejęty radością z powodu tego wielkiego tryumfu, wiary narodu i sprawiedliwości międzynarodowej. Dodaje nam to wszystkim świeżej odwagi wobec prób, oczekujących nas w przyszłości.

Albowiem tylko zaslepiony patrycja i nieszczerzy przyjaciel mógłby przeczyć problemom, pozostające jeszcze do rozwiązania, i przeszkody, które należy pokonać, a więc po pierwsze i przedewszystkiem zadanie umocnienia Państwa Polskiego przez ofiarną współpracę całego społeczeństwa bez względu na poprzednie różnice polityczne i społeczne, następnie — pracę nad naprawą spustoszeń wojennych i nad przywróceniem normalnych warunków życia, aby każdy mógł korzystać z ogólnego dobrobytu. Moi rodacy mają nadzieję, że wolno im będzie w tych sprawach przyjść z pomocą. Cokolwiek będą mogli uczynić, uczynione będzie z radością, jako skromne uznanie dla narodu, który cierpiał z chwałą i ma zapewnione miejsce w naszych sercach.

Z ufnością możemy przyszłości spojrzeć w oczy. Obecne trudności Polski są tylko czasowe i przyjaciele Polski wiedzą, że naród polski, tak niezłomny w walce o wolność, odpowie w równej mierze zadaniom i wymaganiom nowego porządku, w którym Polska zajmie należne jej miejsce, jako naród wielki, miłujący pokój i szczęśliwy.

Na mowę powyższą Naczelnik Państwa odpowiedział w języku francuskim.

Monsieur le Ministre.

En me remettant les lettres de créance par lesquelles le Président Wilson vous a accrédité auprès du gouvernement polonais en qualité d'Envoyé extraordinaire et Ministre plenipotentiaire, vous avez bien voulu vous servir de paroles à la fois cordiales et si saillantes pour exprimer d'une part les sentiments d'amicale sympathie des Etats-Unis envers la Pologne et de votre personnelle égalemen, et d'autre part pour mettre en relief les dispositions avec lesquelles vous comptez réaliser la tâche qui vient de vous être confiée auprès du gouvernement polonais.

Je vous en remercie sincèrement, Monsieur le Ministre, et laissez moi vous dire qu'en caractérisant votre mission d'une manière si claire et à la fois si élevée — mon appui le plus entier vous est désormais assuré.

Ce jour solennel où nous pouvons saluer parmi nous le premier Envoyé des Etats-Unis, rappelle à notre mémoire tout ce dont la Pologne renaissante est redevable à votre patrie. Nos pensées sont acquises en premier lieu à votre illustre Président, ce grand homme d'Etat admiré par tous les Polonais, qui devant le monde entier a été le premier à proclamer le droit d'une Pologne unifiée à une existence indépendante et souveraine. Nous pensons avec gratitude à la noble et victorieuse république des Etats-Unis toujours prête à servir l'humanité dans sa recherche de formes nouvelles et plus équitables de la vie internationale, et à cette terre hospitalière d'Amérique qui pour des milliers de nos fils est devenue une seconde patrie.

Vos paroles, Monsieur le Ministre, me sont en même temps un gage précieux de l'appui et de l'assistance que la grande république américaine ne manquera certainement pas de nous prodiguer dans nos efforts à consolider l'Etat Polonais renaissant. Nous avons pleine conscience de la grandeur, mais en même temps de la difficulté de cette tâche. Nous l'assumons pourtant avec confiance fermement résolus de voir la Pologne reprendre dans la famille des nations la place qui lui est due, une Pologne heureuse et pacifique gouvernée selon les paroles mémorables de Lincoln par le peuple et pour le peuple.

Conscients des liens d'amitié nous unissant à l'Amérique, moi, le gouvernement et la Pologne entière nous travaillerons à resserrer toujours da-

vantage ces liens déjà si anciens et sommes heureux, que dans l'accomplissement de cette mission nous pouvons compter sur le concours d'un diplomate, qui s'est déjà si brillamment distingué.

Soyez le bienvenu chez nous!

Panie Ministrze!

Wręczając mi listy uwierzytelniające, przez które Prezydent Wilson akredytował Pana przy Rządzie polskim w charakterze posła nadzwyczajnego i ministra upelnomocnionego, Pan użył laskawie słów serdecznych i wymownych zarazem dla wyrażenia z jednej strony uczuć przyjaznej dla Polski sympatii Stanów Zjednoczonych i Pańskiej osobistej, z drugiej zaś strony dla uwydatnienia zadania, które powierzone Panu zostało przy Rządzie polskim.

Za te słowa składam Panu, Panie Ministrze, szczerze podziękowanie i pozwalam sobie powiedzieć, że charakteryzując swoją misję w sposób tak jasny i zarazem podniosły, może Pan liczyć na moje całkowite poparcie.

Ten dzień uroczysty, w którym możemy powitać wśród nas pierwszego posła Stanów Zjednoczonych, przywodzi nam na pamięć wszystko to, co odznaczając się Polska zawdzięcza Pańskiej ojczyźnie. Nasze myśli zwracają się przedewszystkiem ku Waszemu sławnemu Prezydentowi, ku temu wielkiemu mężowi stanu, podziwianemu przez wszystkich Polaków, który przed całym światem pierwszy proklamował prawo Polski zjednoczonej do niepodległego i suwerennego bytu. Myślimy z wdzięcznością o szlachetnej i zwycięskiej Rzeczypospolitej Stanów Zjednoczonych, gotowej zawsze służyć ludzkości w poszukiwaniu nowych i bardziej sprawiedliwych form

współzycia narodów, o tej gościnnej ziemi Amerykańskiej, która dla milionów naszych synów stała się drugą ojczyzną.

Pańskie słowa, Panie Ministrze, są dla mnie zarazem ceną ręką poparcia i pomocy, których wielka Amerykańska Rzeczpospolita niewątpliwie nie omieszka nam użyć w naszych wysiłkach, zmierzających do umocnienia odradzającego się Państwa Polskiego. Mamy pełną świadomość wielkości, ale i trudności tego zadania. Podejmujemy je jednak z ufnością i mocnym postanowieniem, aby Polska zajęła z powrotem w rodzinie narodów miejsce jej należne, Polska szczęśliwa i miłująca pokój, rządzona, wedle pamiętnych słów Lincolna, przez lud i dla ludu.

Świadomi węzłów przyjaźni, łączących nas z Ameryką, ja, Rząd i Polska cała pracować będziemy nad zacieśnieniem tych węzłów, tak dawno już zadziergniętych, i szczęśliwi jesteśmy, że w spełnieniu tego zadania liczyć możemy na pomoc dyplomatów, którzy już odznaczyli się tak świetnie.

Witamy Pana u siebie z radością.

Posel, Hugh Gibson przedstawił Naczelnikowi Państwa członków poselstwa, zaś Naczelnik Państwa zapoznał Posła ze swoim otoczeniem.

Uroczystą audjencję zakończyła rozmowa Naczelnika Państwa z posłem Gibson'em.

O godz. 4 min. 45 posel amerykański wyjechał z Belwederu przy dźwiękach hymnu narodowego polskiego w towarzystwie gen. Jacyny w powozie Naczelnika Państwa z eskortą wojskową.

Jadącego do Belwederu i powracającego posła amerykańskiego przyjmowała owacyjnie licznie zgromadzona publiczność.

o zakładania rurociągów, służących do prowadzenia gazów ziemnych, regulowaniu produkcji i użytkowaniu ich".

2) Do art. 7:

po słowach „za cenę szacunkową oznaczoną”, skreślić ustęp od słów „z uwzględnieniem” do „nadano”.

Ponieważ sprawozdawca pos. Stesłowicz otrzymał urlop i nie był obecny, Marszałek chciał tę sprawę odroczyć do przyszłego tygodnia, lecz pos. Diamand sprzeciwił się temu.

W głosowaniu 108 głosami przeciw 98 uchwalono przystąpić do rozprawy nad tym przedmiotem i wysłuchać pos. Diamanda jako referenta komisji.

Pos. Diamand dziękuje za zaufanie i przedstawia szczegółową sprawę.

Mówca po kolei przedstawia stanowisko i propozycje większości i mniejszości komisji. Prócz wniosków wymienionych w sprawozdaniu drukowanym przedstawia mówca jeszcze wniosek nowy, mianowicie: uzupełnienie do art. 2 ustawy.

W zdaniu, które dotychczas opiewało: „prawo to (zakładania rurociągów) Rząd może przenieść na zrzeczenia lub osoby fizyczne na czas ograniczony” po słowie „może” miałby przyjść dodatek „za każdorazowym zezwoleniem Sejmu”. Prócz tego stawia mówca następującą ogólną rezolucję:

Wzywa się Rząd, by w czasie możliwie najkrótszym przedłożył Sejmowi projekt ustawy, stanowiącej monopol państwowy, obejmujący wszystkie gałęzie produkcji, przetwarzania, magazynowania i transportu minerałów bitumicznych.

Pos. Brun opowiada się przeciw niektórym wywodom przedmówcy i zaznacza, że cała sprawa była opracowana na kolanie, że nie jest dostateczna nie wyświetlona i dlatego uważa, — że trzeba ją ponownie odesłać do komisji.

Zabiera głos p. Minister Przemysłu i Handlu Hacia, którego mowę w brzmieniu urzędowym podamy w numerze najbliższym.

Pos. Maślanka swoje dłuższe przemówienie kończy, oświadczając się za upaństwowieniem gazów ziemnych, i wnosi następującą rezolucję:

„Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się Rząd, aby przed oddaniem rurociągów gazowych w budowę i eksploatację przedsiębiorstwu niepaństwowemu, zasięgnął opinii sfer interesowanych w przemyśle gazowym, t. j. Krajowego Związku Elektryków w Polsce i Krajowego Związku Techników Gazowników polskich”.

Pos. Suligowski stawia wniosek, by rzecz odesłać jeszcze raz do komisji. Przemawiali jeszcze posłowie Majewski, Nawrocki, Diamand i Brun, poczem Izba przystąpiła do głosowania.

Ustawę przyjęto w trzecim czytaniu. Poprawka pos. Suligowskiego do art. 3 upadła, natomiast przeszedł dodatek tegoż posła do art. 7 o tem, że własne zakłady gmin nie ulegają wykupowi. Poprawkę stylistyczną pos. Majewskiego — przyjęto.

Przystąpiono od razu do 4 punktu porządku dziennego:

wniosku nagłego Ministra Skarbu w sprawie dalszego kredytu dla skarbu państwa w wysokości 500 milionów mk. w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej.

Zabrał głos p. Wice-Minister Skarbu Byrka:

Wysoki Sejmie!

Według enuncjacji dotychczasowych jest wiadomem, że dochody państwa nie wystarczają na pokrycie wydatków. Jesteśmy w okresie organizowania się państwa, mamy więc znaczne koszty założenia państwa, — jesteśmy oprócz tego w okresie wojny, a wojna pochłania dużo pieniędzy.

W motywach, dołączonych do wniosku i wydrukowanych jest przedstawiony dotychczasowy stosunek finansów państwa do Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej wyczerpująco, więc na to tylko wskażę, że dotychczas, na podstawie uchwały Rady Ministrów, — Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa pod zastaw asygnt pożyczki państwowej z 1918 r. — udziela rządowi kredytu.

Według statutu Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, od chwili zebrania się Sejmu jest potrzebna sejmowa uchwała na ten cel.

Wydatki Skarbu Państwa są bardzo znaczne. Do końca czerwca b. r. brakuje nam w okresie od stycznia do czerwca 2 miliardów. Kwota 500 milionów może starczyć na pokrycie wydatków bieżących, które są mniejszej do końca bieżącego okresu przewidziane.

To też ośmielam się w zastępstwie i w imieniu P. Ministra Skarbu prosić o laskawe zawotowanie tej uchwały.

Pos. Osiecki oświadcza, że sprawa przedstawiona przez p. Wice-Ministra jest bardzo ważna i nie może być uchwalona tak nagle. Należy sprawę

SEJM USTAWODAWCZY.

Posiedzenie trzydzieste drugie.

Początek posiedzenia o godz. 10 m. 45 r.

Marszałek odczytał zaproszenie komisariatu Naczelnej Rady Ludowej w Poznaniu:

„3 maja dzień święta narodowego i stolica Wielkopolski święcić będzie po raz pierwszy uroczystość. Z tej przyczyny komisariat N. R. L. i główne dowództwo zapraszają najuprzejmiej panów posłów, by w jak największej liczbie zechcieli uświetnić swą obecnością uroczystości poznańskie, a tem samem i na zewnątrz dać wyraz zjednoczenia całego narodu — pana Marszałka o laskawie powiadomienie panów posłów o powyższej naszej prośbie i o przyczynieniu się do zorganizowania wycieczki — prosimy jedynie o odwrotną odpowiedź, ilu panów posłów przybędzie do Poznania — Komisariat naczelnej Rady Ludowej Adam Poszwiński, Ks. Adamski”.

Zgodnie z porządkiem dziennym miało się odbyć sprawozdanie komisji przemysłowo-handlowej o wniosku pos. Diamanda co do

wyłącznego uprawnienia państwa do zakładania rurociągów, przeprowadzających gazy ziemne.

USTAWA

o uregulowaniu produkcji i użytkowaniu palnych gazów ziemnych.

Art. 1.

Władza górnicza ma prawo określić obowiązujące sposoby racjonalnego wydobywania i użytkowania palnych gazów ziemnych.

Art. 2.

Prawo zakładania rurociągów i urządzeń pomocniczych do przewodzenia palnych gazów ziemnych (zakłady gazu ziemnego) przysługuje wyłącznie Państwu. Ta zasada nie dotyczy urządzeń przeznaczonych na potrzeby kopalni przedsiębiorcy, który gaz dobywa.

Prawo to może Rząd przenieść na zrzeczenia lub osoby fizyczne na czas ograniczony. Nadane uprawnienie gaśnie, jeżeli roboty w terminie wyznaczonym przez Rząd nie zostały rozpoczęte, względnie ukończone.

Przeniesienie nadanego przez Rząd uprawnienia na osoby trzecie jest niedopuszczalne.

Art. 3.

Pozwolenie na budowę zakładów gazu ziemnego (art. 2) udziela Ministerstwo Przemysłu i Handlu; pierwszeństwo mają korporacje publiczne, a w szczególności gminy, oraz projekty, które posiadają charakter użyteczności publicznej i nadają

się do stworzenia jednolitej sieci rurociągowej w Państwie.

Od rurociągów przechodzących przez miasta przysługuje miastom pierwszeństwo rozprowadzenia gazu do konsumentów.

Art. 4.

Przedsiębiorstwom zakładów gazu ziemnego, którym Ministerstwo Przemysłu i Handlu przyznało charakter użyteczności publicznej, przysługuje prawo wyłączenia na podstawie projektu przez Rząd zatwierdzonego.

Art. 5.

Producenci palnych gazów ziemnych, nie użytkownicy ich dla swych własnych potrzeb, są obowiązani oddać każdorazową nadwyżkę gazu za wynagrodzeniem istniejącem zakładom gazu ziemnego, przyczem zakłady posiadające charakter użyteczności publicznej mają pierwszeństwo.

Art. 6.

Taryfy cen za gazy dla producentów i konsumentów zatwierdza Ministerstwo Przemysłu i Handlu po wysłuchaniu stron interesowanych i rzeczoznawców.

Art. 7.

Po upływie czasokresu, na który prawo nadano (art. 2), przechodzą zakłady gazu ziemnego, o ile im nie będzie przyznane przedłużenie uprawnienia, na własność Państwa bez odszkodowania. Wcześniejszy wykup jest dopuszczalny tylko z ważnych powodów natury publicznej, stwierdzonych, w orzeczeniu Ministerstwa Przemysłu i Handlu, za cenę szacunkową, oznaczoną z uwzględnieniem rentowności przedsiębiorstwa, przyczem należy wziąć pod uwagę zmniejszenie uwzględnienia rentowności w miarę upływu czasokresu, na który uprawnienie nadano.

Art. 8.

Pod warunkami określonymi w art. 7 Rząd może wykupić już istniejące zakłady gazu ziemnego. Nie podlegają one jednak innym postanowieniom ustawy niniejszej, dopóki nie zamierzają powiększyć swych rozmiarów. Przez powiększenie należy rozumieć rozszerzenie zakładów poza zapotrzebowanie miejscowe.

Art. 9.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia. Wykonanie porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

WNIOSKI MNIejszości

a mianowicie posłów:

Diamanda, Dreszera i Szczerkowskiego.

1) Napis Ustawy ma opiewać:

„Ustawa o wyłącznem upoważnieniu Państwa

rozpatrzyć bardziej szczegółowo i dlatego mówca proponuje odesłać wniosek do komisji.

Izba odesłała wniosek do komisji finansowo-budżetowej.

P. Minister Robót Publicznych Pruchnik przedkłada 2 projekty ustaw, dotyczących dróg wodnych.

USTAWA

w przedniocie budowy dróg wodnych.

Art. 1.

Staraniem i nakładem Państwa mają być urządzone względnie ulepszone następujące drogi wodne:

- 1) rzeka Wisła i jej dopływy, w pierwszym rzędzie San, Bug i Narew;
- 2) rzeka Warta;
- 3) kanał żeglugi: z Górnosląskiego i Dąbrowskiego zagłębia węglowego przez Częstochowę, koło Łodzi do Wisły pod Warszawą z odgałęzieniem do Wisły pod Płockiem;
- 4) kanał żeglugi, łączący Bug pod Zegrzem z Wisłą pod Warszawą;
- 5) kanał żeglugi z Dąbrowskiego zagłębia węglowego przez Oświęcim do Wisły pod Krakowem z odnogą do zagłębia węglowego Cieszyńskiego;
- 6) spławne połączenie Wisły z Dniestrem;
- 7) spławne połączenie Dniestru przez Lwów z Bugiem.

Art. 2.

Z budową dróg w art. 1-ym oznaczonych połączona ma być budowa niezbędnych urządzeń pomocniczych, jako to: budowa przystani, zbiorników wodnych zasilających, silnic wodnych, elewatorów i dróg dojazdowych.

Przy wykonaniu tychże dróg winny być uwzględnione w miarę możliwości meljoracje gruntów przyległych i zaopatrywanie ludności w wodę.

Art. 3.

W celu wykonania zadań w art. 1 i 2-im oznaczonych Rząd przystąpi niezwłocznie do przeprowadzenia względnie uzupełnienia niezbędnych studiów wykonania robót przedwstępnych, tudzież sporządzenia szczegółowych projektów technicznych, kosztorysów i planów sfinansowania.

Art. 4.

Wymienione w art. 3-im projekty, kosztorysy i plany sfinansowania oraz eksploatacji mają być w miarę opracowania przedkładane do zatwierdzenia w ogólnej drodze ustawodawczej w ciągu lat 3-ch od chwili ogłoszenia ustawy niniejszej.

Art. 5.

Na pokrycie kosztów związanych z przeprowadzeniem czynności wymienionych w artykule 3-im przynajmniej się Ministrowi Robót Publicznych na rok 1919 kredyt do wysokości 1.000.000 marek.

Sumy zaś na ten cel potrzebne w latach następnych mają być corocznie prelimitowane w budżecie państwowym.

Art. 6.

Radzie Ministrów służy prawo z chwilą ogłoszenia niniejszej ustawy wydawania postanowień w przedmiocie zakazu wykonywania na rzekach i innych arterjach wodnych, oraz gruntach potrzebnych do wykonania projektowanych dróg wodnych wszelkiego rodzaju robót, mogących przeszkodzić urządzeniu tychże dróg, względnie zadanie to utrudnić.

Art. 7.

Dla wszystkich urzędów, wskazanych w niniejszej ustawie, służy Rządowi prawo wywłaszczenia nieruchomości i ruchomości, przyczem należy stosować ustawy w tej mierze obowiązujące.

Art. 8.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi Robót Publicznych i Skarbu, w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami.

USTAWA

w przedmiocie budowy dróg wodnych.

Art. 1.

W roku 1919 upoważnia się Ministra Robót Publicznych do natychmiastowego rozpoczęcia robót oznaczonych w artykule 1 i 2-im ustawy przed ustawodawczym zatwierdzeniem projektów i kosztorysów.

Art. 2.

Na ten cel przynajmniej się Ministrowi Robót Publicznych na rok 1919 kredyt w wysokości 50.000.000 marek.

Art. 3.

W ciągu miesiący 3-ich Minister Robót Publicz-

nych przedłoży projekty i kosztorysy robót, rozpoczętych zgodnie z art. 1-ym niniejszej ustawy, do zatwierdzenia w ogólnej drodze ustawodawczej.

Przemówienie p. Ministra podamy w numerze najbliższym.

Izba na wniosek Ministra przyjmuje przedłożone ustawy w pierwszym czytaniu i odsyła je do komisji robót publicznych.

Następnie przemawiał p. **Minister Spraw Wewnętrznych Wojciechowski**, którego mowę w brzmieniu urzędowym również podamy w n-rze najbliższym.

Po Ministrze Wojciechowskim zabrał głos **pos. Dąbal**, który podnosił potrzebę ujednostajnienia administracji b. zaboru austriackiego z byłym Królestwem, aby położyć koniec podwójnej administracji w Galicji, zwłaszcza zaś temu szlacheckiemu zabytkowi, jakim są wydziały powiatowe. Kończy następującymi wnioskami:

Sejm wzywa rząd: 1) aby natychmiast zniósł w byłym zaborze austriackim rady powiatowe, a w miejsce ich powołał sejmiki powiatowe, złożone z reprezentantów wszystkich gmin wyszłych z powszechnych wyborów, a to na zasadach dotychczasowej ordynacji wyborczej do sejmów ustawodawczych, 2) aby w byłym zaborze austriackim natychmiast przeprowadził jednolicie wybory nowych rad gminnych i wójtów i to na zasadach dotychczasowej ordynacji wyborczej do Sejmów Ustawodawczych.

Pos. Bardel oświadcza, że na ten wniosek zaproponowany przez Ministra powinno się właściwie odpowiedzieć odrzuceniem go, ale mówca zgadza się na odesłanie go do komisji, gdzie niewątpliwie znajdzie odpowiednie załatwienie.

Droga zaproponowana przez pos. Dąbala nie prowadzi do celu tem bardziej, że w zasadzie uzgodnienie władz galicyjskich jest już dokonane przez wysłanie delegata generalnego i dwoistość władz powinna była zniknąć. (Pos. Dąbal: istnieje dalej). Ale przez wydanie takiej ustawy administracja może się nawet potroić.

Pos. Suligowski proponuje, żeby sprawę odesłać nie do komisji administracyjnej lecz do komisji konstytucyjnej.

Sejm uchwalił odesłać sprawę do komisji konstytucyjnej.

Inne punkty spadły z porządku dziennego i przystąpiono do wniosków nagłych.

Wnioski nagłe.

Izba jednomyślnie przyjmuje, zarówno nagłość, jak też meritum wniosku posła Korfańskiego. Według wniosku Korfańskiego, Sejm stwierdza, że nieodzownym warunkiem niezależności i postępu Polski jest posiadanie nie tylko Gdańska, ale i całego obszaru, przez który przechodzi kolej warszawsko-gdańska najprostszą linią Warszawa—Mława—Gdańsk. Zwrotu tej ziemi Polsce wymaga nie tylko dziejowa sprawiedliwość, lecz i ustalenie trwałego pokoju, opartego na Lidze Narodów.

Pos. St. Grabski prosi Marszałka o natychmiastowe przesłanie tego telegraficznie do Paryża. Marszałek oświadcza, że postąpi według tego wniosku.

Następnie Izba przyjmuje nagłość wniosku posła Poniatowskiego w sprawie zniesienia odrębności formacji wojskowej poznańskiej i odsyła wniosek do komisji wojskowej.

Izba przyjmuje (2-gi) wniosek pos. Poniatowskiego w sprawie zniesienia granicy celnej od Księstwa Poznańskiego i odsyła wniosek do komisji skarbowej.

Izba przyjmuje nagłość wniosku posła Witosa i tow., poczem odsyła wniosek do komisji budżetowej z prośbą o porozumienie się z komisją wojskową.

Porządek dzienny następnego posiedzenia:

1. Sprawozdanie komisji przemysłowo-handlowej w przedmiocie ustawy o przeznaczaniu 75 milionów marek na ulgowe pożyczki dla przemysłowców i 25 milionów marek dla drobnych przemysłowców i rzemieślników.
2. Ustawa monetarna, którą rząd wnosi i która niebawem będzie doręczona.
3. Dwie ustawy o zabezpieczeniu wdów i sierot po żołnierzach, którzy polegli w boju.
4. Ustawa o registracji oficerów.

Marszałek zastrzega sobie ten porządek dzienny uzupełnić.

Następne posiedzenie we wtorek, o godzinie 4 po południu.

Kronika polityczno-społeczna.

Uroczysty obchód 3 maja. Piękna pogoda sprzyjała świętu narodowemu d. 3 maja. Balkony i okna w śródmieściu bogato udekorowano. Główna atrakcja, przyciągająca tłumy ciekawych, był olbrzymi pochód.

Na czele pochodu szedł batalion wojsk Hallera, za nim piechota z 2-ma orkiestrami, następnie działa artylerji, batalion marynarki wojennej, oraz kilka szwadronów kawalerji. Wojskowa część pochodu zamykała muzyka milicji.

Część cywilna stanowiły korporacje, cechy i księża. Pochód trwał kilka godzin. O godz. 3 uroczystości skończyły się.

Pozostawili po sobie niezatarte wrażenie. W dniu 3 maja odbyły się też uroczyste pochody w Łodzi, Łomży, Sieradzu, Terespolu, Żyrardowie, Krakowie, Płocku i Poznaniu.

Uroczystości w Warszawie rozpoczęły się nabożeństwem, odprawionem na stokach cytadeli. Obecny był na niem Naczelnik Państwa. W katedrze również zostały odprawione uroczyste modły.

Nędra monetarna Ukrainy. W jednym z numerów kwietniowych londyńskiego dziennika „Daily Telegraph” znajdujemy ciekawe zestawienie monet, kursujących na obszarze dawnej Rosji z koroną. Wedle tego, w Londynie ocenia się tysiąc trzydzieści rubli ukraińskich na równi z tysiącem rubli Kierskiego, a tysiąc rubli ukraińskich równa się wartości pięciuset rubli carskich. Za jednego funta szterlinga płaci się sto pięć rubli ukraińskich; cena funta szterlinga w koronach wynosi sto dwadzieścia pięć koron w miejsce przedwojennego kursu dwadzieścia cztery koron. Z tego wynika, że waluta ukraińska jest na targach międzynarodowych popostrzeżona bez wartości i spada niesłychanie poniżej nawet korony, która jest zupełnie zdeprecjonowana. Wartość korony w walucie ukraińskiej wynosi 85 kopiejek; jeden rubel ukraiński, czyli t. zw. karbowaniec, przedstawia wartość jednej korony osiemnastu halerczy, podczas gdy wartość rubla carskiego przedstawia się w cyfrze 2 korony 34 halerczy, czyli zaledwie 16 halerczy mniej, niż przeciętny kurs przedwojenny.

Jeszcze sprawa zamachu w Serajewie. Korespondent pryski londyńskiego dziennika „Times” jest w posiadaniu dokumentu, który stanowi dowód, że Austria nie mogła się nawet ludzi, jakoby Serbia ponosiła jakąś winę w sprawie zamachu w Serajewie. Dokumentem tym jest depesza niejakiego Wojsnera, którego rząd austro-węgierski wysłał do Serajewa, w celu stwierdzenia, kto winien jest zamachu. Depesza ta opiewa: Serajewo, 13 lipca 1914 r., godz. 1 min. 10 wieczorem. Znajomość spisku ze strony rządu serbskiego, albo bez jego udziału w przygotowaniach i w dostarczeniu broni do popełnienia zamachu nie jest niczem udowodnione i nie można jej nawet podejrzewać, owszem, istnieją liczne dane, pozwalające na uważanie takiego przypuszczenia za wyssane z palca.

Wybory do rad gminnych w Galicji. Biuro prasowe generalnego delegata komunikuje, z upoważnienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w Warszawie, które uwzględniło życzenie rady przytoczonej, wyrażone na posiedzeniu dnia 15 względnie 28-go kwietnia r. b. zarządził generalny delegat rządu dla Galicji, dr. Galecki, rozpisanie wyborów do rad gminnych we wszystkich tych gminach wiejskich, w których 6-ioletni okres urzędowania obecnych rad gminnych już upłynął; dalej tam, gdzie zostały wprowadzone tymczasowe zarządy gminne, a nadto w tych gminach wiejskich, w których z powodu zdekompletowania dotychczasowej rady gminnej zajdzie taka potrzeba. Wybory w tych gminach mają być przeprowadzone na podstawie obecnie obowiązującej w kraju ordynacji wyborczej gminnej we wszystkich trzech kurjach dotychczasowych, oraz w kurji czwartej powszechnej, wprowadzonej przez uchwałę byłej P. K. L. z 23-go listopada 1918 r. W gminach miejskich ma być w zasadzie ważność mandatów członków dotychczasowej rady miejskiej przedłużona aż do czasu uchwalenia przez Sejm Ustawodawczy nowej ordynacji wyborczej gminnej.

TELEGRAMY.

Komunikat sztabu generalnego.

Warszawa, 4 maja. (PAT). — Front galicyjski: Zwykła działalność bojowa na całym froncie. Przy odparciu ostatniego ataku nieprzyjacielskiego na odcinku wschodnim odznaczyła się drużyna lotnicza pod dowództwem kapitana pilota Bastyry.

Lotnicy, zniżając się ze swemi aparatami do 200 metrów, zmusili nieprzyjaciela do porzucenia zajętych pozycji.

Front wołyński: W uporczywej walce pod Bełżem wyparto nieprzyjaciela z Ostrybuża, biorąc jeńców, 1 karabin oraz dużo amunicji.

Front litewsko-białoruski: Jeden z naszych oddziałów uderzył na wschód od Berezyny Niemeńskiej, otoczył wroga z trzech stron i wpędził w błota, biorąc prztem jeńców, 2 karabiny maszynowe i znaczną ilość materiału wojennego.

W zastępstwie szefa sztabu generalnego
Haller, pułkownik.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH.

- Teatr Wielki. Dziś „Halka”, jutro „Cyrylik Sewilski”.
- Teatr Rozmaitości. Dziś „Taniec przed zwieczniadłem”.
- Teatr Polski. Dziś i jutro „Szczęście Franja”.
- Teatr Letni. Dziś „Medal 3-go maja”, jutro „Chrześnik wojenny”.
- Teatr Mały. Dziś i jutro „Brat marnotrawny”.
- Teatr Nowości. Dziś „Księżna czardaszką”, jutro „Ewa”.
- Teatr Powszechny. Dziś i jutro „W górę serca”.
- Teatr Praski. Dziś i jutro „Trzeci maja”.

Zarząd Tow. Akc. Man. Baweł.

LORENTZ I KRUSCHE w Zgierzu

podaje do wiadomości pp. akcjonariuszów, że Zwyczajne Ogólne Zebranie odbędzie się dnia 5 Czerwca 1919 r. o godz. 5 po południu, Aleje Ujazdowskie № 41 m. 5.

Porządek dzienny:

1) Zatwierdzenie bilansów za 1914, 1915, 1916 i 1917 r.

2) Wybór członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej.

3) Wnioski pp. Akcjonariuszów.

Akcje lub kwity depozytowe muszą być złożone do dnia 29 Maja r. b. W razie niezłożenia odpowiedniej ilości akcji lub kwitów w podanym wyżej terminie, Zwyczajne Ogólne Zebranie odbędzie się w drugim terminie d. 19 Czerwca r. b. o tej samej godzinie i w tym samym lokalu bez względu na ilość złożonych akcji. 1431

Sprostowanie. W ogłoszeniu Ministerstwa Kolei Żelaznych („Monitor Polski” z dnia 29/IV r. b.) mylnie wydrukowano „Łódź-Kowel”; winno być: Łódź-Karolew.

Zagubione paszporty:

Szlamy Dawida Rodyńskiego, Śródkowa 11. (1408)
 Borucha Finkelsztajna, Miła 11. (1409)
 Pinkusa Goldsztejna, Miła 11. (1410)
 Henryka Godlewskiego—Pelcowizna, Widok 11. (1412)
 Nechuma Berka, Bonifraterska 19. (1413)
 Fiszl Alperta, Wałowa 6. (1414)
 Fajgi Utniekiej, Franciszkańska 21. (1415)
 Eli Frenkiel—Nowogrodzka 18A. (1416)
 Ruchli Gutrat—Dzika 8. m. 62. (1417)
 Jana Nomota—Brzozowa 33. (1418)
 Pinchosa Gotfreja—Muranowska 40. (1419)
 Gdala Kaca—Muranowska 40. (1420)
 Heleny Klatte, ul. Kowieńska 5. (1421)
 Haima Torzeja, Żelazna Brama 8. (1422)
 Karola Bibrycha, Ogrodowa 43. (1423)
 Lejba Linieburga—Pawia 5 1. (1424)
 Antoniego Dygnarowicza, Solec 64. (1425)
 Broni Dryter, Nowolipie 9. (1426)
 Józefa Blumenberga, Krak.-Przedmieście 64. (1428)
 Pawła Smolowskiego, Nowogrodzka 29. (1429)
 Michała Berenholca, Śliska 62, m. 66. (1430)
 Zofji Drogorub, ul. św. Stanisława 8. (1432)
 Isera Mendla Mendelzona, Nowawiniarska 16. (1433)
 Joska Goldfajnda, Łomżyńska 2. (1434)
 Izraela Moszka Kielmanowicza, Łomżyńska 2. (1435)
 Izraela Moszka Goldberga, Łomżyńska 2. (1436)
 Seliga Grünberga, Radzyńska 23/30. (1437)
 Moszka Pinkusa Frenkiel, Krochmalna 21. (1438)
 Hersza Michała Szulislepera, Franciszkańska 20. (1439)
 Msesa vel Jankla Moszka Grosmana, Franciszkańska 4. (1440)
 Natalli Wojter, Chłodna 16, m. 26. (1441)
 Szyfry Kawy, Dzielna 49. (1442)
 Rywy Laji Garbarz, Pawia 5. (1444)
 Benjamin Teller i Chai Szywy Teller, Smocza 28. (1446)
 Grzegorza Wyskwara, Grzybowska 130. (1447)
 Szymona i Alta Goldszmidt, Nizka 60, m. 55. (1445)
 Jakóba Grynberga, Łochowska 70. (1449)
 Władysława Tuła, Pańska 65. (1450)
 Szymona Oszyk, Kaliksta 12. (1451)
 Tamary Zelmanowicz, Pawia 37a. (1452)
 Zofji Zamulskiej, Radna 11, m. 9. (1453)
 Ruchli Sobalskiej, Muranowska 30. (1454)
 Atoniny Pełczyńskiej, Pańska 17. (1455)
 Moszka Halberstadta, Gęsia 15. (1456)
 Franciszka Krzemieńskiego, Krakowskie-Przedmieście 7, m. 25. (1459)
 Heleny Dziekońskiej, Spokojna 3. (1461)

Zgubiłem kwit bagażowy za № 040 ze st. Wielkolasa i deklarację robotniczą. Znalazcę proszę o zwrócenie Lejbie Reisman, Rynekowa 3/37. (1407)

Zaginął kwit № 13243 Domu Bankowego Adama Piędzkiego wydany na imię Rembielińskiego na pozostawione 8 Akcji Tow. Nałęczów № 582/9 dla dołączenia kuponów. Stosownie ogłoszenia zrobiono. (1411)

Zgubiono paszporty na imię Abrama Joska Fajnmehla i Bramy Fajnmehl, Stawki 5/7. 1347

Zgubiono paszport na imię Jakóba Jelina, Franciszkańska 21. 1348

Zgubiono kwit lombardowy miejski Nr. 2077 na imię Wolfa Perlitza, Łochów. 1349

Zgubiono paszport na imię Abrama Tenenbauma, Nowolipki 9. 1350

Zgubiono paszport na imię Kochsa Grünweiga, Twarda 5. 1351

Zgubiono paszport na imię Hersza Wagmana, Miła 25. 1352

Zgubiono dowód osobisty na imię Abrama Iechoka Pompera, Krucza 7. 1353

Zgubiono paszport na imię Władysławy Sokołowskiej, Targowa 32. 1354

Zgubiono paszport na imię Chai Rycki, Nalewki 15. 1356

Zgubiono paszport na imię Froima Łukowieckiego, Targowa 45 m. 11. 1357

Zgubiono paszport na imię Marjanny Koblak, Ogrodowa 47 m. 27. 1358

Zgubiono paszport na imię Lucyny Rosiak, Leszno 86. 1359

Zgubiono portfel z dokumentami, bilety loter., patenty kwit lombardowy i paszport na imię Józefa Szatkowskiego, Nowogrodzka 23. 1360

Zgubiono paszport na imię Icka Cyna, Nowolipki 51. 1361

Zgubiono paszport na imię Dawida Weissa, Ciecchanów. 1362

Zgubiono paszport na imię Antoniny Wierzby, Słodowice, Górna Kaskada 42 m. 26. 1363

Zgubiono paszport na imię Alfreda Rymańskiego, Praga, Mała 2. 1364

Zgubiono paszport na imię Jana Fedorczyka, Szkolna 6 m. 5. 1365

Zgubiono paszport na imię Davida Dymitza Halperna, Marszałkowska 68. 1366

Zgubiono paszport na imię Arona Majlecha Haskelberga, Śto Jerska 28. 1367

Zgubiono paszport na imię Icka Dawida Hudziatko, Leszno 146. 1369

Zgubiono paszport na imię Bolesława Kopczyńskiego, Karolkowa 56. 1369

Zgubiono paszport na imię Szymona Kłapa, Sierakowska 2. 1370

Skradziono paszport na imię Seweryna Rodkiewicza, ul. Esplanadowa 20. 1372

Zgubiono paszport na imię Icka Majera Elbauma, Nowolipie 69. 1374

Zgubiono paszport na imię Mordki Wizenberga, Stawki 19. 1376

Skradziono paszport na imię Chai Dwojry Orzeł, Franciszkańska 12. 1378

Zgubiono paszport Nr. 144647 na imię Marji Smiecińskiej, Kopieńska 13. 1379

Zgubiono paszport na imię Isaaka Weimara, Pawia 13. 1380

Zgubiono paszport na imię Aleksandra Baranowskiego, Powązki. 1381

Zgubiono paszport na imię Michała Sławińskiego, Strzelecka 21. 1382

Zgubiono dokumenty: paszport, 4 fotografie, 3 recepty na imię Adama Wertelewskiego, Nowe Bródno, ul. Siedziba 3. 1383

Zgubiono paszporty na imię Marjanny, Bronisławy, Henryka i Waclawa Kaczyńskich, Letnia 8, Nowa Praga. 1384

Zgubiono paszport na imię Marjana Samsonowicza, Bracka 12 m. 8. 1388

Zgubiono paszport na imię Fajgi Dobrowner, Wołowa 13 m. 24. 1385

Zgubiono paszport na imię Gilberta Kopla, Żelazna 76. 1386

Zgubiono paszport na imię Pejsecha Freilinga, Pawia 28. 1387

Zgubiono paszport na imię Józefa Zbyszynskiego, Długa 29 m. 94. 1390

Zgubiono portfel, zawierający Mk. 100, Rb. 20, metrykę i paszport na imię Moszka Szyi Gerbera, Nowolipie 53. 1392

Zgubiono paszport na imię Moszka Krotenberga, Franciszkańska 20. 1393

Zgubiono paszport na imię Joela Filara, Gęsia 18 m. 22. 1394

Zgubiono paszport na imię Chany Ruchli Szapiro, Nowolipie 33. 1395

Zgubiono paszport na imię Stanisława Parzyszka, Bolesć 5. 1396

Zgubiono mk. 60; paszport na imię Ewela Dawida Krejtnina, Nalewki 35, m. 20. 1397

Zgubiono 2 paszporty na imię Jana i Franciszka Kowalskich, Strzelecka 29. 1398

Zgubiono paszport na imię Jana Sobola, Pawia 81. 1399

Zgubiono paszport na imię Iehoka Nauczyciela, Praga, Wileńska 7. 1404

Zgubiono paszport na imię Ludwika Orłowskiego, Czarniakowska № 190. 1405

Zgubiono paszport na imię Jakóba Majchela, Franciszkańska 27. 1406

Zgubiono patent Nr. IV/1613 na sprzedaż cholewek przy ulicy Muranowskiej 18/20, wydany na imię Sany Wolfa Rotmilla, Franciszkańska 18. 1311

Zgubiono paszport na imię Hersza Jankelsona, Nowolipie 14. 1312

Zgubiono paszport na imię Fiszla Millera, Miła 15, m. 60. 1313

Zgubiono paszport na imię Gitli Borysy, Nalewki 15, m. 104. 1314

Zginął paszport na imię Stanisława Maleckiego, Ogrodowa 53. 1316

Zgubiono paszport na imię Antoniego Celtńskiego, Prata 14, m. 11. 1318

Zgubiono paszport na imię Anny Miedun, ul. Chałubińskiego 1. 1320

Zgubiono paszport na imię Stanisława Łoniewskiego, Żytnia 18. 1321

Zgubiono paszport na imię Izraela Presburgera za Nr. 1174/III, Gęsia 12. 1322

Zgubiono paszport na imię Arona Kleinlerera, Bonifraterska 19. 1323

Zgubiono paszport na imię Szymona Szterna, Nowolipki 6. 1324

Zgubiono paszport na imię Szymona Arona Pragi, Franciszkańska 10-12. 1326

Zgubiono paszport na imię Abraama Lisa, Wołowa 21. 1327

Zgubiono paszport na imię Chany Leji Szkolnik, Targowa 11. 1328

Zgubiono paszport na imię Marji Gryczkiewicz, Leszno 67, m. 14. 1331

Zgubiono paszport na imię Joska Zachczyńskiego, Grzybowska 24. 1334

Zgubiono paszport na imię Mojżesza-Samuela Bierwajsa. 1336

Zgubiono paszport na imię Sury Witman, Stawki 7. 1340

Zgubiono paszport na imię Szlamy Lejby Kymysza, Wołowa 4. 1345

Zgubiono paszport na imię Maksa Notesa, Dzika 74. 1347

Zgubiono paszport na imię Jana Ignaciuka, Grójecka 45. 1299

Zgubiono paszport na imię Malki Szwagier, Sapieżyńska 8. 997

Zarząd Towarzystwa Akcyjnego
POLSKICH Zakładów Elektrotechnicznych

„SIEMENS”

W WARSZAWIE

na zaszczyt, na zasadzie par. 46 ustawy Towarzystwa, zawiadomić, że zwyczajne Ogólne Zebranie akcjonariuszów Towarzystwa zostało wyznaczone na dzień 27 maja r. b., o godz. 11-ej w Warszawie, w biurze Towarzystwa przy ul. Foksal № 18. Stosownie do par. 53 ustawy Towarzystwa, pp. akcjonariusze, celem uzyskania prawa udziału na Ogólnym Zebraniu, winni przedstawić Zarządowi swe akcje przynajmniej na 7 dni przed Ogólnym Zebraniem.

Porządek dzienny:

- 1) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania i bilansu za rok 1918.
- 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie budżetu i planu działalności na rok 1919.
- 3) Upoważnienie Zarządu do zaciągnięcia pożyczki hipotecznej w Towarzystwie Kredytowym m. Łodzi, lub w bankach, na nieruchomości pożyczki hipotecznej w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej 96.
- 4) Upoważnienie Zarządu do dokonania ewentualnej sprzedaży powyższej posesji.
- 5) Wybór Członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej.

O ile w terminie wyżej podanym, zebranie z którejkolwiek z przyczyn, wyłuszczonej w par. 59 ustawy Towarzystwa, nie dojdzie do skutku, to następne zebranie prawomocne, bez względu na wysokość kapitału, reprezentowanego przez obecnych akcjonariuszów lub ich pełnomocników, odbędzie się w dniu 4 czerwca r. b. 1460